

ταῖς· διὸ οὐχ ὡς περ ἠγορήσαμεν, οὕτω καὶ ἄλλοι ἀλλ' ὁ μὲν, ἀπίατος ὁ δὲ, ἐκείνος γὰρ, ἢ μὲν μορθηρία, ἢ νοσημύχτων οἶον ὑδύρεο καὶ φθόγου· ἢ δὲ ἀκρασία, τῆς ὀπιλητικῆς· ἢ ὑβρὶς γὰρ, συμωχῆς· ἢ δὲ, οὐ συμωχῆς ποιηρία, καὶ ὅλων δὲ, ἕτερον τὸ γένος ἀκρασίας καὶ κακίας· ἢ ὑβρὶς γὰρ κακία, λανθάνει ἢ δὲ ἀκρασία, οὐ λανθάνει. αὐτῶν δὲ τούτων βελτίους οἱ ἐκσεπτικοί, ἢ οἱ τὸν λόγον ἔχοντες ὑβρὶς, μὴ ἐμυθίζοντες δὲ ὡς ἑλάπιονος γὰρ παίδος ἠπίνονται, καὶ ἐκ ἀποροβούλευτοι, ὡς περ ἕτεροι· ὅμοιοι γὰρ ἀκρατίης ὄντες τοῖς ταχὺ μεθυσκοιούχοις, καὶ ὑπὸ ὀλίγου οἴνου, καὶ ἐλάπιονος ἢ ὡς οἱ πολλοί. ὅπ μὲν οὐκ κακία ἢ ἀκρασία ἐκ ἐστ, φανερόν· ἀλλὰ πῃ ἴσως τὸ ὑβρὶς γὰρ, παρερροαίρεσιν τὸν ἕξτερον προαίρεσιν ὄντιν· ἢ μὲν ἀλλ' ὁμοίον γὰρ τὰς κορφέζεις, ὡς περ τὸ Δημόδοκον εἰς Μιλήσιος Μιλήσιοι γὰρ, ἀξυμῶνται ὑβρὶς ἐκ εἰσὶ· ὁρῶσι δὲ, οἷα περ ὁ ἀξυμῶνται· καὶ οἱ ἀκρατίης, ἀδικοὶ μὲν ἐκ εἰσίν, ἀδικοῦσι δὲ· ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν, τοιοῦτος ὄντι, οἷος μὴ διὰ τὸ πεπνυδαγ διαώκειν τὰς κατ' ἀποροβούλευ καὶ παρερρὸν λόγον σωματικῆς ἠδονῆς· ὁ δὲ, πέπεισται, διὰ τὸ τοιοῦτος ἔῃ, οἷος διαώκειν αὐτῆς· ἢ ἐκείνος ὑβρὶς ὡς, ὁ μετὰ πείσους, ὁ δὲ οὐ· ἢ γὰρ ἀρετὴ καὶ μορθηρία τῶν ἀρχῶν, ἢ ὑβρὶς, φθίρει, ἢ δὲ, σώζει· ἐν δὲ ταῖς κορφέζεις τὸ οὐ ἔνακα, ἀρχή· ὡς περ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἐκ ὑποθέσεις· οὐτε δὲ ἐκεῖ ὁ λόγος διδασκαλικὸς ἢ ἀρχὴν, οὐτε ἐν ταῦτα, ἀλλ' ἀρετὴ, ἢ φρεσικῆ, ἢ ἠδονικῆ τῆς ὁρῶν δόξιν παρερρὸν ἀρχῶν. σώφρον μὲν ὡς ὁ τοιοῦτος ἀκόλαστος δὲ, ὁ ἐναντιος· ἐστὶ δὲ τις διὰ πείσους ἐκσεπτικὸς παρερρὸν τὸν ὁρῶν λόγον· ὄν, ὡς μὲν μὴ κορφέζειν καὶ τὸν ὁρῶν λόγον, κρατεῖ τὸ πάθος· ὡς δὲ ἔῃ τοιοῦτον οἶον πεπνυδαγ διαώκειν ἀνέδην δὲ τὰς τοιαύτας ἠδονῆς, οὐ κρατεῖ· οὐτός ὄντι ὁ ἀκρατίης, βελτίων τῶ ἀκόλαστου· οὐδὲ φάυλος ἀπλῶς· σώζειται γὰρ τὸ βέλτισον, ἢ ἀρχή. ἄλλος δὲ ἐναντίος, ὁ ἐμυθρεπτικός, καὶ ἐκ ἐκσεπτικός, διὰ γὰρ τὸ πάθος· φανερόν δὲ ἐκ τούτων ὅπ, ἢ μὲν, φανερὸν ἔξει· ἢ δὲ, φάυλος.

quodammodo pœnitet, quocirca non sicut dubitauimus, ita sese res habet, sed hic facile potest sanari, ille incurabilis est: quippe cum prauitas ex morbis aquæ inter cutem & tabi, incontinentia comitialibus perquam similis sit. illa enim continua, hæc non continua improbitas est, atque omnino diuersum est incontinentiæ & vitij genus. vitium enim latet, incontinentia non latet. Ex iis autem ipsis illi qui exturbantur, meliores sunt, quam qui rationem habent, atque in ea non persistunt: à minori enim affectu superantur: & non inconsulti, vt alteri sunt. nam similis incontinens est iis, qui & cito, & pauco vino, & pauciore etiam quam plerique inebriantur. Incontinentiam igitur non esse vitium manifestum est, sed quædam ex parte fortasse. hæc enim præter electionem, id est electione, sed in actionibus tamen habet similitudinem, quem admodum Demodocus in Milesios dicebat: Milesij sanè non sunt quidem imprudentes: sed ea tamen agunt, quæ imprudentes solent: sic incontinètes licet iniusti non sint, iniuste tamen agunt. Quoniam verò alter talis est vt non ex eo quod persuasus sit, voluptates corporis supra modum, & præter rectam rationem sequatur: alter autem persuasus est, quia est talis vt eas sequatur: illi dissuaderi facile potest: huic non potest. Virtus enim & prauitas principium altera corrumpit, altera cõseruat, in actionibus autem principium illud est cuius causa res fit, sicut in mathematicis suppositiones. nam neque illic ratio est quæ doctrinam tradat principiorum, neque hic, sed virtus vel naturalis, vel assuetudine comparata rectè opiaandi circa principium præceptrix est. Ac temperans quidem huiusmodi est: huic verò contrarius intemperans, est etiam quidem qui ex affectu è recta ratione exturbatur, quem sanè superat affectus, vt ex recta ratione minimè agat, nõ tamè ita superat, vt talis euadat, qui eiusmodi voluptates effusè sibi esse sectandas persuasum habeat: atque hic est incontinens, qui intèperante melior est, nec est absolutè prauus: quippe cum in eo id quod optimum est, id est principium ipsum cõseruetur, contrarius huic alius est qui persistit, neque ex affectu exturbatur. Hinc igitur alterum pròbum, alterum prauum esse habitum patet.

Κεφάλαιον ι.

CAPVT X.

Πότερον οὐκ ἐπικρατῆς ὄντι ὁ ὀπίσσω λόγος, καὶ ὀπίσσω προαίρεσις ἐμυθίων,

Vtrum igitur continens est, qui in qualicunq; ratione & qualicunq;